

ผลการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน
อาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจังหวัดลพบุรี*

A COMPARISON OF LEARNING ACTIVITY MANAGEMENT BASED ON
REAP STRATEGIES AND WILLIAMS' THREE-DIMENSIONAL TEACHING
MODEL TO DEVELOP CREATIVE WRITING ABILITY AND WORK
COMMITMENT OF GRADE 7 STUDENTS AT THEPSATRI RAJABHAT
UNIVERSITY DEMONSTRATION SCHOOL, LOPBURI PROVINCE

สุวพัฒน์ แยมมนัส¹, ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์² และ ปุริมปรัชญ์ คณินพศุตย์³

Suwapat Yammanas¹, Thanarat Sirisawadi² and Porimpratch Khaninphasut³

¹⁻³หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹⁻³Master of Education, Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand

Corresponding Author's Email: suwapat.311234@gmail.com

วันที่รับบทความ : 17 มกราคม 2026; วันแก้ไขบทความ 9 กุมภาพันธ์ 2569; วันตอบรับบทความ : 11 กุมภาพันธ์ 2569

Received 17 January 2026; Revised 9 February 2026; Accepted 11 February 2026

Citation:

* สุวพัฒน์ แยมมนัส, ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ และ ปุริมปรัชญ์ คณินพศุตย์. (2569). ผลการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอนอาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจังหวัดลพบุรี.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(2), 1092-1112.

Suwapat Yammanas, Thanarat Sirisawadi and Porimpratch Khaninphasut. (2026). A Comparison Of Learning Activity Management Based On Reap Strategies And Williams' Three-Dimensional Teaching Model To Develop Creative Writing Ability And Work Commitment Of Grade 7 Students At Thepsatri Rajabhat University Demonstration School, Lopburi Province. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(2), 1092-1112.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ 3) เปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอนอาร์อีเอพี แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ แบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบวัดความมุ่งมั่นในการทำงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคและการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมทั้งสองรูปแบบมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามกลวิธีอาร์อีเอพีมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่ารูปแบบการสอนสามมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความมุ่งมั่นในการทำงานของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กลวิธีการสอนอาร์อีเอพี, รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์, ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์, ความมุ่งมั่นในการทำงาน

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare creative writing abilities before and after the implementation of REAP teaching strategies and Williams' Three-Dimensional Teaching Model; 2) to compare creative writing abilities after the implementation between the REAP teaching strategies and Williams' Three-Dimensional Teaching Model groups; and 3) to compare work commitment after the implementation between the two groups. The sample

consisted of 100 Grade 10 students from Thevessatri Rajabhat University Demonstration School, selected through cluster random sampling. The research instruments included lesson plans based on REAP teaching strategies, lesson plans based on Williams' Three-Dimensional Teaching Model, a creative writing ability test, and a work commitment scale. Data were analyzed using mean, standard deviation, t-test, Cronbach's alpha coefficient, and Multivariate Analysis of Variance (MANOVA).

The research findings revealed that students who participated in both instructional approaches demonstrated significantly higher creative writing ability after instruction than before instruction at the .05 level of statistical significance. Furthermore, students who received instruction based on the REAP strategy exhibited significantly higher creative writing ability than those taught using the three-dimensional instructional model at the .05 level of statistical significance. In addition, there was no statistically significant difference in work commitment between the two groups of students at the .05 level of statistical significance.

Keywords: REAP Teaching Strategies, Williams' Three-Dimensional Teaching Model, Creative Writing Ability, Work Commitment

บทนำ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะภาษา และบุคลิกภาพ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นช่วงวัยที่สมองและกระบวนการคิดมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่น และจินตนาการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ (Torrance, 1974) นอกจากนี้ การเขียนยังช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางอารมณ์และสร้างความหมายให้กับประสบการณ์ของตนเอง ผ่านการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือทางจิตใจในการพัฒนาการคิดขั้นสูง (Vygotsky, 1978)

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 จะกำหนดให้การเขียนเป็นสมรรถนะสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แต่ผลการประเมินระดับนานาชาติและระดับชาติสะท้อนว่านักเรียนไทยยังมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการนำเสนอความคิดอย่างเป็นระบบ จากผลการประเมิน PISA พบว่านักเรียนไทยมีคะแนนด้านการอ่านต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD อย่างต่อเนื่องรวมถึงผลการทดสอบ NT และ O-NET ที่ชี้ให้เห็นปัญหาด้านการคิดวิเคราะห์และการใช้ภาษา ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการเขียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน., 2560)

กลวิธีการสอน REAP (Reading, Encoding, Annotating, Pondering) เป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมการอ่านเชิงลึก การคิดวิเคราะห์ และการเชื่อมโยงการอ่านกับการเขียนอย่างเป็นระบบ (Eanet & Manzo, 1976; Manzo et al., 2001) งานวิจัยหลายฉบับยืนยันว่ากลวิธี REAP สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ และการเขียนสรุปความของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ (ณัฐพร สายกฤษณะ, 2564) ขณะเดียวกันรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์เป็นกรอบแนวคิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และพฤติกรรมความคิดอย่างเป็นระบบ (Williams, 1970) อย่างไรก็ตาม การนำกลวิธี REAP และรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์มาประยุกต์ใช้ร่วมกันเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนไทยยังมีอยู่อย่างจำกัด จึงสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์บริบทการศึกษาไทยในปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอนอาร์อีเอพี กับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ การวิจัยนี้จะเป็นการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการบูรณาการกลวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ อีกทั้งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรง การวิจัยจะนำเสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็น Ready-to-Use Model คือพร้อมใช้งาน มีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นระบบ มีคู่มือการใช้งานที่ละเอียด มีแผนการจัดการเรียนรู้ตัวอย่าง มีสื่อและแบบฝึกที่พร้อมใช้ และมีเครื่องมือประเมินผลที่มีคุณภาพ ครูผู้สอนสามารถ

นำรูปแบบนี้ไปใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าหรือพัฒนาเอง ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาและทรัพยากรของครูอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์
3. เพื่อเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์อีเอพีกับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอน อาร์อีเอพี และรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์
2. ความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอน อาร์อีเอพี และรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ อยู่ในระดับดีขึ้นไป

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการทำงาน

ความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญของนักเรียน เนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่สะท้อนถึงความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความเพียรพยายาม อดทน และการทุ่มเทแรงกายแรงใจในการปฏิบัติภาระงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายในทิศทางเดียวกันว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและภายนอก และนำไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการดำเนินชีวิต องค์ประกอบของความมุ่งมั่นในการทำงานสามารถสรุปได้เป็น 2 ด้านสำคัญ ได้แก่ ความมุ่งมั่นด้านการเรียน และความมุ่งมั่นด้านการดำเนินชีวิต ซึ่งครอบคลุมเจตคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ในเชิง

ทฤษฎี ความมุ่งมั่นในการทำงานสามารถอธิบายได้จากทฤษฎีความมุ่งมั่นในตนเองของ Deci & Ryan (2000) ซึ่งเน้นบทบาทของแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา รวมถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ที่ชี้ให้เห็นว่าความต้องการการยอมรับและการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนประกอบด้วยความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ครู และเพื่อน รวมถึงแรงจูงใจ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างและคงไว้ซึ่งพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงานให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. การเรียนรู้ตามกลวิธี REAP

การเรียนรู้ตามกลวิธี REAP เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียนของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ผ่าน 4 ขั้นตอน ได้แก่ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหา (Read) การถ่ายทอดใจความสำคัญด้วยภาษาของตนเอง (Encode) การเขียนอธิบายหรือโต้ตอบกับบทอ่านในรูปแบบต่าง ๆ (Annotate) และการพิจารณาไตร่ตรอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน (Ponder) ซึ่งกระบวนการดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนอย่างมีระบบ และทักษะการคิดในระดับสูง ส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้นและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Manzo and Manzo, 1995)

3. การสอนตามรูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์

การสอนตามรูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์เป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งบูรณาการ 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านเนื้อหาในหลักสูตร มิติด้านพฤติกรรมการสอนของครู และมิติด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านสติปัญญาและด้านจิตใจ รูปแบบดังกล่าวเน้นการใช้เทคนิคและกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เช่น การตั้งคำถามยั่วยู่ การเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม และการส่งเสริมการอ่าน การฟัง และการเขียนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดอย่างคล่องแคล่ว ยืดหยุ่น ริเริ่ม และละเอียดลออ ควบคู่กับการพัฒนาความอยากรู้อยากเห็น ความกล้าเสี่ยง และจินตนาการ ส่งผลให้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์

เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับมัธยมศึกษา (Williams, 1970)

4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์หมายถึงการเขียนที่ผู้เขียนใช้ความรู้ ประสบการณ์ จินตนาการ และความคิดริเริ่มของตนเองในการถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด และอารมณ์อย่างอิสระ โดยมุ่งสร้างผลงานที่แปลกใหม่ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีคุณค่าทางอารมณ์และสติปัญญา ทั้งนี้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่จำกัดเฉพาะรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง สามารถเป็นได้ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง สารคดี และบันเทิงคดี โดยเน้นการใช้ภาษาที่สละสลวย มีศิลปะ และสามารถกระตุ้นความรู้สึกรหรือจินตนาการของผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพในการคิดสร้างสรรค์และการแสดงออกทางความคิดของผู้เขียนอย่างแท้จริง (Maddocks, 2025)

สรุป ความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนรู้ ขณะที่กลวิธีการเรียนรู้ REAP ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน คิด และเขียนอย่างเป็นระบบ ส่วนการสอนตามรูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทั้งด้านสติปัญญา และจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบจึงมีศักยภาพในการเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์อีพี กับการใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมจำนวนทั้งสิ้น 6 ห้องเรียน คิดเป็นจำนวนนักเรียนทั้งหมด 300 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และ 1/2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ห้องเรียนละ 50 คน รวมทั้งหมด 100 คน โดยได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอน อาร์ อี เอพี เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ (Williams' Cube CAI Model) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

3. แบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ ใช้เวลาทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง

4. แบบวัดความมุ่งมั่นในการทำงาน เป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 6 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน ของ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งเป็น 2 ห้องเรียน ห้องละ 50 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบวัดก่อน-หลังสองกลุ่ม เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบวัดความมุ่งมั่นในการทำงาน จากนั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ แผนการสอนตามกลวิธี REAP และแผนการสอนตามรูปแบบการสอนสามมิติของ Frank E. Williams จำนวนรูปแบบละ 10 แผน ใช้เวลารวม 20 ชั่วโมง โดยควบคุมระยะเวลา เนื้อหา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่ม เมื่อสิ้นสุดการทดลองจึงดำเนินการทดสอบหลังเรียนด้วยเครื่องมือชุดเดิม ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ประเมินที่กำหนด และรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความถูกต้องเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ทางวิชาการ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการคัดเลือกหัวข้อการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 100 คน ซึ่งผลการสำรวจพบหัวข้อที่ได้รับความนิยม 9 เรื่อง และนำไปใช้ในการพัฒนาแบบฝึก แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอนอาร์อีเอพี และรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ จำนวนรูปแบบละ 10 แผน ใช้เวลาในการสอนรวม 20 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.98 และ 4.88 ตามลำดับ) และได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปทดลองใช้และใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนในลักษณะอัตนัย พร้อมเกณฑ์การประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบ เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ และการใช้ภาษา ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพ มีค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.70 รวมทั้งใช้แบบวัดความมุ่งมั่นในการทำงานที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไปอย่างมีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for independent samples) โดยคำนวณผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ยังใช้สถิติในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับตามวิธีลิเคิร์ต (Likert, 1967) และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	คะแนนเต็ม	M	S.D.	T	Sig.
ก่อนเรียน	20	12.34	1.814	-	.000
หลังเรียน	20	14.56	1.500	15.154*	

จากตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP จากผลการวิเคราะห์พบว่า จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน ($M = 14.56$, $S.D. = 1.500$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน ($M = 12.34$, $S.D. = 1.814$) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์ โดยใช้ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One-way MANOVA) มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์

ตัวแปร	Value	df	F	Sig.
ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงาน	.746	97	16.55	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า จากการพิจารณาค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.000 < 0.05$) หมายความว่า นักเรียนที่ได้เรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์ ด้วยวิธีต่างกัน มีความสามารถในการเขียนและความมุ่งมั่นในการทำงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อผลจากการวิเคราะห์ด้วย (One-way MANOVA) พบว่า นักเรียนที่ได้เรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์ด้วยวิธีต่างกัน มีความสามารถในการเขียนและความมุ่งมั่นในการทำงาน แตกต่างกัน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรตามแต่ละด้านโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ดังปรากฏผลในตารางที่ 3 - 4

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรตามความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	$\bar{x}$	ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	
		Reap	William
Reap	14.56	-	1.66*
William	12.90		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วย Reap มีความสามารถในการเขียน สูงกว่า William อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรตามความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์

ความมุ่งมั่นในการทำงาน	$\bar{x}$	ความมุ่งมั่นในการทำงาน	
		Reap	William
Reap	4.61	-	0.48
William	4.65		-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วย William มีความสามารถในการเขียน สูงกว่า Reap อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP และรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์

การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP และรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์

ตารางที่ 5 ความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP

ความมุ่งมั่นในการทำงาน	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านการเรียน			
1. นักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู	4.76	0.48	มากที่สุด
2. นักเรียนจะทำงานจนสำเร็จด้วยความเพียรพยายามและอดทน	4.74	0.53	มากที่สุด
3. นักเรียนตั้งใจอ่านหนังสือก่อนสอบด้วยความทุ่มเท	4.54	0.73	มากที่สุด
4. ถึงแม้ว่าในบางรายวิชานักเรียนจะสอบได้คะแนนน้อยนักเรียนก็พยายามตั้งใจเรียนในรายวิชานั้นต่อไป	4.58	0.67	มากที่สุด

ความมุ่งมั่นในการทำงาน	Mean	S.D.	ระดับ
5. นักเรียนรับผิดชอบหน้าที่ของนักเรียนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ เช่น การส่ง การบ้าน หรือใบงาน เป็นต้น	4.60	0.70	มากที่สุด
6. เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในบทเรียน นักเรียนจะถามครูผู้สอนหรือหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เสมอ	4.60	0.67	มากที่สุด
7. เมื่อนักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานตัวเองเสมอ	4.70	0.61	มากที่สุด
8. นักเรียนไม่ย่อท้อต่อ ปัญหาหรือ อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเรียน เช่น บทเรียนที่ยาก ภาระงานที่มีจำนวนมาก	4.48	0.68	มาก
9. นักเรียนภูมิใจเมื่อนักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดที่ยากได้ด้วยตนเอง	4.66	0.52	มากที่สุด
10. เมื่อนักเรียนเจอบทเรียนที่ยาก นักเรียนจะตั้งใจในการเรียนมากขึ้น	4.66	0.56	มากที่สุด
11. ในบางรายวิชาที่นักเรียนไม่ชอบเรียน นักเรียนก็ยังตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ	4.54	0.73	มากที่สุด
12. นักเรียนทำข้อสอบด้วยความตั้งใจ ในทุกรายวิชา	4.56	0.70	มากที่สุด
13. นักเรียนส่งใบงาน หรือการบ้านที่ครูสั่งตรงเวลา	4.58	0.70	มากที่สุด
14. นักเรียนเอาใจใส่กับทุกวิชาที่นักเรียนเรียน	4.56	0.73	มากที่สุด
15. นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนที่เพิ่งเรียนผ่านมาเสมอ	4.78	0.46	มากที่สุด
16. นักเรียนพยายามปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนเสมอเช่นนักเรียนตั้งเป้าหมายจะสอบให้ได้คะแนนในระดับที่คาดหวังไว้	4.76	0.43	มากที่สุด
ด้านการดำเนินชีวิต	4.60	0.61	มากที่สุด
17. เมื่อพ่อ แม่ ผู้ปกครอง มอบหมายงานให้นักเรียนเช่น ทำความสะอาด นักเรียนจะตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย			
18. ถึงแม้งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายจาก พ่อ แม่ ผู้ปกครองนั้นเป็นงานที่ต้องใช้เวลา นาน นักเรียนก็จะอดทนและพากเพียรในการทำงานนั้น ๆ	4.76	0.56	มากที่สุด
19. เมื่อนักเรียนเจออุปสรรคในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจาก พ่อ แม่ ผู้ปกครอง นักเรียนจะพยายามแก้ไขปัญหานั้นเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	4.58	0.64	มากที่สุด

ความมุ่งมั่นในการทำงาน	Mean	S.D.	ระดับ
20. นักเรียนรู้สึกยินดี และภูมิใจ เมื่อนักเรียนสามารถ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ได้สำเร็จ	4.66	0.56	มากที่สุด
21. นักเรียนเตือนตนเองเสมอให้ทำงานที่ พ่อ แม่ หรือ ผู้ปกครองมอบหมายให้เสร็จ ก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ	4.68	0.59	มากที่สุด
22. นักเรียนทุ่มเททุกครั้งในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ และผู้ปกครอง	4.64	0.66	มากที่สุด
23. ถึงแม้งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายจากพ่อ แม่ ผู้ปกครองเป็นงานที่ยากลำบาก นักเรียนก็จะไม่บ่นเปื่อยหรือ เลี่ยงที่จะไม่ทำ	4.70	0.58	มากที่สุด
24. เมื่อนักเรียนมีหน้าที่หรืองานที่ต้องรับผิดชอบภายในบ้าน เช่น กวาดบ้าน ถูบ้าน นักเรียนจะกระทำหน้าที่นั้นสุดความสามารถ	4.70	0.54	มากที่สุด
25. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจาก พ่อแม่ หรือ ผู้ปกครองด้วยความเต็มใจ	4.82	0.48	มากที่สุด
26. ถึงแม้งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายจะเป็นงานง่าย ๆ เช่น กวาดบ้าน ถูบ้าน นักเรียนก็จะตั้งใจทำ เพื่อให้งานที่ทำออกมาดีที่สุด	4.80	0.40	มากที่สุด
27. เมื่อเพื่อนมีงานให้ช่วย หรือมาขอความช่วยเหลือที่ไม่เกินความสามารถของนักเรียน นักเรียนก็จะช่วยเพื่อนทำงานจนสำเร็จ	4.70	0.46	มากที่สุด
28. เมื่อญาติ พี่น้อง ของนักเรียนต้องการให้นักเรียนช่วยเหลือ เช่น ช่วยทำงานบ้าน นักเรียนก็จะช่วยด้วยความเต็มใจ	4.54	0.71	มากที่สุด
รวม	4.65	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ ด้านการเรียน มีความมุ่งมั่นมากที่สุด ($M = 4.78$, $S.D. = 0.46$) และด้านการดำเนินชีวิต ($M = 4.82$, $S.D. = 0.48$)

ด้านการเรียน พบว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับดังนี้ นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนที่เพิ่งเรียนผ่านมาเสมอ ($M = 4.78$, $S.D. = 0.46$) นักเรียนพยายามปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนเสมอ เช่น นักเรียนตั้งเป้าหมายจะสอบให้ได้คะแนนในระดับที่คาดหวัง ($M = 4.76$, $S.D. = 0.43$) และนักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ($M = 4.76$, $S.D. = 0.48$)

ด้านการใช้ชีวิต พบว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับดังนี้ นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจาก พ่อแม่ หรือ ผู้ปกครองด้วยความเต็มใจ ($M = 4.82$, $S.D. = 0.48$) ถึงแม้งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายจะเป็นงานง่าย ๆ เช่น กวาดบ้าน ถูบ้าน นักเรียนก็จะตั้งใจทำ เพื่อให้งานที่ทำออกมาดีที่สุดใน ($M = 4.80$, $S.D. = 0.40$) และถึงแม้งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ ผู้ปกครองนั้นเป็นงานที่ต้องใช้เวลา นาน นักเรียนก็จะอดทนและพากเพียรในการทำงานนั้น ๆ ($M = 4.76$, $S.D. = 0.56$)

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์

กิจกรรมการเรียนรู้	ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์				
	N	Mean	S.D.	t	sig
กิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP	50	14.56	1.500	5.769*	.000
กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์	50	12.70	1.854		

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 5.769$, $Sig = .000$)

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการทำงานระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์

กิจกรรมการเรียนรู้	ความมุ่งมั่นในการทำงาน				
	N	Mean	S.D.	t	sig
กิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP	50	4.62	0.28	1.506*	.137
กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์	50	4.65	0.26		

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 1.506$, $Sig = .137$)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอนอาร์อีเอพี กับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์” สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนด้วยกลวิธี REAP สูงวก่อก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการ 4 ขั้นตอน (Read, Encode, Annotate, Ponder) ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดระดับสูงจากการประมวลผลข้อมูลที่ซับซ้อนให้กลายเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเขียนของ Bereiter, C., & Scardamalia, M. (1987) ที่เสนอว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยการแปลงความรู้ (Knowledge Transforming) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Manzo, A. V., Manzo, U. C., & Estes, T. H. (2001) ที่พบว่ากลวิธี REAP ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิพากษ์และการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน นอกจากนี้ในด้านความมุ่งมั่นใน

การทำงาน พบว่านักเรียนมีความมุ่งมั่นด้านการเรียนสูงที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศจีทิพย์ ตาลพันธ์ และคณะ (2567) ที่ระบุว่าการเรียนรู้เชิงรุกช่วยสร้างความรู้สึกรับเป็นเจ้าของการเรียนรู้ (Ownership) และส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองตามทฤษฎีของ Bandura, A. (1997) ทำให้ผู้เรียนมีความเพียรพยายามและรับผิดชอบต่องานเขียนจนสำเร็จลุล่วง

2. ผลความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบสามมิติของวิลเลียมส์มีความสามารถในการเขียนและความมุ่งมั่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตามลักษณะของกลยุทธ์การสอนที่ได้รับ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบของวิลเลียมส์มุ่งเน้นการพัฒนาความคิดและพฤติกรรมความรู้สึกรับ 8 ด้าน เช่น ความคิดริเริ่ม จินตนาการ และความกล้าเสี่ยง สอดคล้องกับแนวคิดความคิดสร้างสรรค์ของ Torrance, E. P. (1990) ที่ระบุว่ากิจกรรมที่เปิดกว้างจะส่งเสริมความคิดแบบอนกนัย (Divergent Thinking) ได้ดีกว่าการสอนปกติ และ สอดคล้องกับทฤษฎีไหลลื่นของ Csikszentmihalyi, M. (1996) ที่อธิบายว่าเมื่อระดับความท้าทายสมดุลกับทักษะ จะเกิดสถานะที่ผู้เรียนมีสมาธิจดจ่อและมีความมุ่งมั่นในการเรียนสูงที่สุด สะท้อนจากพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและการทำงานอย่างเต็มความสามารถในกิจกรรมที่สร้างสรรค์

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP และรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่ม REAP โดดเด่นด้านการวิเคราะห์และจัดโครงสร้างเนื้อหา ในขณะที่กลุ่มวิลเลียมส์โดดเด่นด้านความคิดริเริ่มและแปลกใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Graham, S., & Perin, D. (2007) ที่พบว่ากลยุทธ์ที่เน้นกระบวนการประมวลผลข้อมูลมีความแตกต่างกับกลยุทธ์ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ในเชิงผลลัพธ์ของงานเขียนเฉพาะด้าน และ สอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดตนเองของ Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2008) และงานวิจัยของ รัตนา พงษ์สุวรรณ (2562) ที่พบว่าหากวิธีการสอนทั้งสองรูปแบบต่างสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานด้านความรู้สึกรับความสามารถ (Competence) และความเป็นอิสระ (Autonomy) ได้ทัดเทียมกัน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในและความมุ่งมั่นในการทำงานในระดับสูงไม่แตกต่างกัน แม้ว่าลักษณะเฉพาะของกิจกรรมการเรียนรู้จะมีความแตกต่างกันตามกรอบแนวคิดของแต่ละรูปแบบก็ตาม

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่ผสานกลวิธีการเรียนรู้แบบ REAP เข้ากับรูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ผ่านขั้นตอนการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเขียนและการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ควบคู่กับการใช้กิจกรรมการสอนที่กระตุ้นความคิดริเริ่ม จินตนาการ และการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไปพร้อมกับการเสริมสร้างความมุ่งมั่นในการทำงาน ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาทั้งด้านทักษะทางภาษาและคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมอย่างสมดุลและเป็นระบบ

ภาพที่ 1 การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีการสอน REAP กับรูปแบบการสอนสามมิติของ วิลเลียมส์” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี อาร์อีเอพี และนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนทั้งสองกลุ่มในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 2. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี อาร์อีเอพี และนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย 1.1 ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้นวัตกรรมการสอนที่พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการสื่อสารควบคู่ไปกับการสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่น 1.2 ข้อเสนอแนะด้านการมีส่วนร่วม ควรจัดกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้ครูแลกเปลี่ยนเทคนิคการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ช่วยรักษาระดับความมุ่งมั่นในการทำงานของผู้เรียน 1.3 ข้อเสนอแนะด้านการเรียนรู้ ครูควรเลือกใช้กลวิธีให้ตรงเป้าหมาย โดยใช้ REAP หากต้องการเน้นโครงสร้างและการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้ วิลเลียมส์ หากต้องการเน้นจินตนาการและความคิดริเริ่ม 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการบูรณาการทั้งสองรูปแบบเข้าด้วยกันในงานวิจัยเดี่ยว เพื่อสร้างโมเดลการสอนที่พัฒนาทั้งการอ่านเชิงวิเคราะห์และจินตนาการสร้างสรรค์ได้อย่างครบวงจรในทุกรายวิชา

เอกสารอ้างอิง

ณัฐพร สายกฤษณะ. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การหาร้อยละเปอร์เซ็นต์ (Percentage). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- รัตนา พงษ์สุวรรณ. (2562). การเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีต่างๆ ต่อความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนมัธยมศึกษา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 20(2), 178–192.
- ศศิทิพย์ ตาลพันธ์, เอกราช โษษิตพิมานเวช และ กนกอร สมปราชญ์. (2567). การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ACTIVE LEARNING. วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี, 6(5), 642–656.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Bandura, A. (1997). Self-Efficacy: The Exercise of Control. WH Freeman and Company. New York: has been cited by the following article.
- Bereiter, C., & Scardamalia, M. (1987). The Psychology of Written Composition. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). Flow: The psychology of optimal experience. Harper & Row.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. Psychological Inquiry, 11(4), 227–268.
- Eanet, M. G., & Manzo, A. V. (1976). REAP—A strategy for improving reading/writing/study skills. Journal of Reading, 19(8), 647–652.
- Guilford, J. P. (1976). A psychometric approach to creativity. In J. C. Gowan, G. D. Demo, & E. P. Torrance (Eds.), Creativity: Its educational implications (pp. 13–19). John Wiley & Sons.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale, in Attitude Theory and Measurement. P.90-95. New York : Wiley.

Manzo, A. V., Manzo, U. C., & Estes, T. H. (1997). Content area literacy: Interactive teaching for active learning. Merrill.

Maddocks, K. G. (2025). What is creative writing? Southern New Hampshire University. Retrieved June 28, 2025 from <https://www.snhu.edu/about-us/newsroom/liberal-arts/what-is-creative-writing>

Torrance, E. P. (1974). Torrance tests of creative thinking. Personnel Press.

Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Harvard University Press.

Williams, F. E. (1970). Classroom ideas for encouraging thinking and feeling (2nd ed.). D.O.K. Publishers.